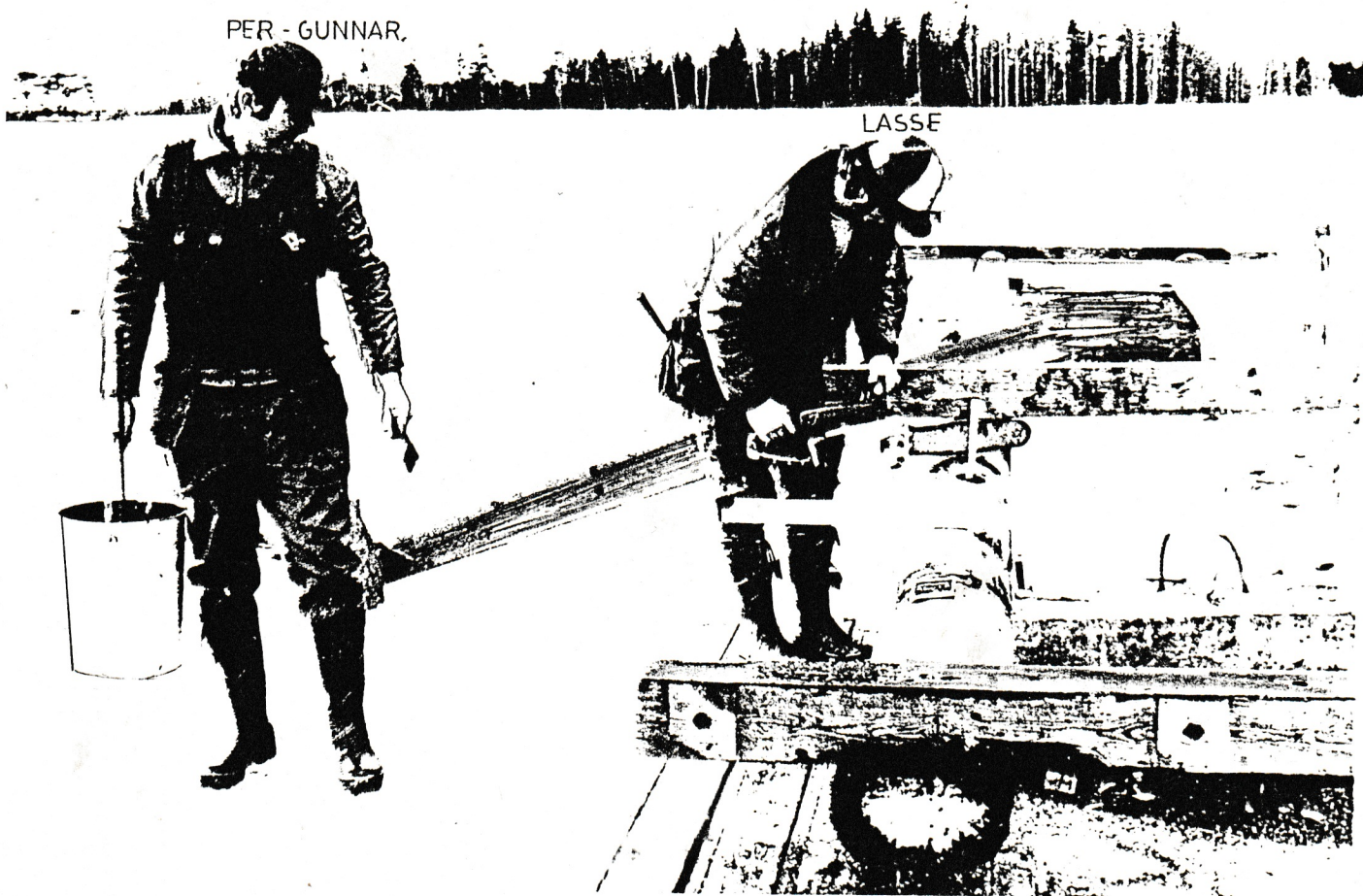

Tidning för ÅLBO By i
HEDESUNDA
9:a Årgången
Ansvarig utgivare:
Olle Pettersson
i redaktionen:
Ålbo Byförenings
styrelse.

Ålbo bladet

PER - GUNNAR.

NY - BYGGNATION
AV BÅTBRYGGAN VID
KALVHAGA

VERKSAMHETSBERETTELSE 1991.

Styrelsen för Ålbo byförening får härmed avge följande verksamhetsberättelse för år 1991.

I styrelsen har vi varit Olle Pettersson ordf. Anette Larsson sekr.

Hans Zetterberg kassör, Annika Mækusson, Lena Åhlstrand, Anita Hedblom, Gunder Hedblom, suppliant Lars Rydberg.

Styrelsen har vid fem tillfällen varit samlade under året.

Föreningens verksamhet under året har i stort sett varit lika som tidigare år.

Vi har firat Valborg vid Kalvhaga.

Gökottan firade vi för året vid Piparudden.

Sillfesten som var fjolårets stora succe blev även i år en jättetrevlig fest, vi var över åttio personer så ni som inte var med i somras, passa er till i sommar så ni får plats.

Även en höstfest anordnades i kommunalhuset, och äran för den lyckade festen går helt till nöjeskommittén. Lena Åhlstrand, Annika Markusson, med förstärkning av Rosemarie Åhlstrand och Kina Johansson.

Ett stort TACK.

Syföreningsdamerna har under året varit flitiga som vanligt och tillverkat olika alster till auktionen som vi genomförde på kommunalhuset den 2/12, det blev som vanligt en lyckad kväll.

TANKAR OM ÅLBO.

Jag tänker om Ålbo att byn den är bra, men inte så bra som den skulle kunn va.

Jag tycker om Ålbo att byn den är bäst, om alla var vänner så var det en fest.

Vi gnabbas och bråkar och näranpå slåss, det gagnar ju ingen ja allra minst oss.

Om alla var vänner och alla bjöd till, då fick vi det bra som jag tror att ni vill.

Till sommarn vi träffas och gör ett försök, ta fredspipan med er så tar vi en rök.

Vi börjar med Valborg välkommen dit, titta och njut av fyrverkerit.

När göken han ropar till otta vi går. Ni kommer väl dit? Välkommen i år.

När det blir sommar vi festar på sill, kom då till Kalvhaga alla som vill.

När hösten är kommen ja efter allt slit, då har vi auktion ni är välkommen dit.

En fest ska vi ha när hösten är här, jag hoppas ni kommer så träffas vi där.

Sen är det slut på år nittitvå jag hoppas att alla är vänner då.

ÅLBO ÄLVA.

1. Vi är ett släkte av säregen sort
Nere vid Ålbo älva.
Å här är en sång som vi själva har gjort
för allt kan vi göra själva.
2. Vår hembygd skall leva, så klart tycker vi
Nere vid Ålbo älva.
Med äggproduktion och porslinsmåleri
ja, allt kan vi göra själva.
3. Vi behöver inget systembolag
Nere vid Ålbo älva.
För läskedrycker av alla de slag,
det kan vi göra själva.
4. Å kommer det gubbar när det är val.
Nere vid Ålbo älva.
Behöver dom inte hålla nå tal,
för det kan vi göra själva.
5. Vi är ett klurigt folk gunås.
Nere vid Ålbo älva.
Och ingen behöver tänka åt oss,
för det kan vi göra själva.
6. När Svedala ekonomi går i sin.
Nere vid Ålbo älva.
Då flätas det näver och jobbas med bin,
det kan vi göra själva.
7. Vi lever och älskar som sig bör.
Nere vid Ålbo älva.
Det professorerna gör i rör,
det kan vi göra själva.
8. Vi struntar i order och direktiv.
Nere vid Ålbo älva.
För leva våra egna liv.
Det måste vi göra själva.

Kvällen var jum och solen var på väg att gå ner bakom horisonten, jag håller på och packar ner lite mat i ryggsäcken. Tankarna är redan ute på älven, jag är på väg ut för att tillbringa en natt i båten. Sovsäck, bössa och en extra tröja det bör vara nog även om det kan bli kallt på natten nu när vi har kommit en bit in i september. Så bär det av ner mot sjöbodarna, där träffar jag Alf som även han ska ut på älven och lägga några nät i hopp om att få någon abbore eller i bästa fall någon gös. Vi pratar en stund om var vi ska lägga våra nät för kvällen och några ord om väder och vind. Alf far ut och jag går till sjöboden och plockar ner några nät, det blir bara nät för gös den här gången. Kastspö, metspö, draglåda och maskburk hör också till dom saker som kan behövas, även ett pimpelspö får följa med. Allt klart för avfärd, jag skjuter ut båten och rycker igång utombordaren och sätter kurs mot den yttersta Svartön. Jag passerar slätöarna, där står några cannadagäss på dom yttersta stenarna och ser på när jag passerar. Vid Svartön slår jag igen motorn för att lägga näten, det blir som vanligt snett mot Gåsholmarna för så har näten alltid legat, ända sedan jag var med min farfar och fiskade gös. Det tar en stund när man är ensam och några svordommar går det väl åt i vanlig ordning. Efter att näten är utlagda så blir det dax för utombordaren igen, vi sätter kurs mot vihararna och orrhammars sundet. Vid framkomsten till Orrhammar, ni vet där Hålen har sin gamla stuga, så tar jag fram metspöt och maskar på och för säkerhets skull så spottar jag på kroken innan jag kastar ut. Vänta, vänta och vänta det är väl så det är att meta, under tiden så tar jag fram ryggsäcken och tar en kopp kaffe och en hård smörgås. Rätt som det är så försvinner flötet under vattnet jag drar upp och första abborren är min, ny mask och nytt försök, och efter en stund så har jag sex fina abborrar och ett antal mört på båtbottnen. Lika fort som det börjar hugga så slutar det, så nu får jag flytt en bit, nu styr jag mot Lillgävan där fiskarEmils stuga står tom och öde. Jag går iland på holmen och går där och tittar och tänker tillbaka på den tiden då Emil Eklöv var i sin krafts dagar och tillbringade en stor del av sin tid där, Emil var en stor och kraftig men tystlåten karl. Jag träffade honom några gånger i min ungdom. Som ni vet så gick han bort på ett tragiskt sätt.

forts.

Plötsligt väcks jag ur mina tankar, två änder kommer snattrande och går ner i vassen bakom holmen, försiktigt går jag ner till båten och hämtar bössan. Jag smyger ut på udden mot Gävan och sätter mig i skydd bakom en sten. Fem änder kommer flygande från åmynningen, Pang, pang, en träff och en bom, riktigt glad får man aldrig vara. Jag sitter kvar tills det skymmer men inga fler änder kommer, jag hämtar den skjutna anden och går mot båten. När jag kommer fram bryter jag några grenar och gör upp en liten brasa för att koka en kopp kaffe, det godaste kaffe man kan få är väl när man kokar det i en sotig kaffeburk över öppen eld, eller hur? En stor smörgås, en kopp kaffe med kask, sen är det dax att bryta en granrisbädd och rulla ut sovsäcken och sova en stund.

Ljuset kommer så sakta på morgonen, lite ruggigt men varmt och skönt är det i sovsäcken så jag ligger kvar en stund och lyssnar till många olika ljud från fåglar och även plaskandet från fisk som vakar i vassen. Jag gör upp eld för att få lite värme medan jag dricker en kopp ljummet termoskaffe och för säkerhets skull så tar jag en kask för att få fart på blodcirkulationen.

Elden släcks och allt plockas ihop och packas i båten. Jag ror ut på älven efter en skön natt under bar himmel, jag ror en stund för att få upp värmen, det känns skönt med klar fin luft och en spegelblank vattenyta.

Solen stiger så sakterliga i öster, vi är ju en bit in på hösten men man känner ändå värmen som sprider sig i både kropp och själ.

Jag ror mot Gåsholmarna med ett drag släpande efter båten, men tydligen så är inte fisken på hugg idag för jag blir utan.

Väl framme vid holmen så tar jag fram kastspöt, sätter på en spinnare och gör några kast. Bottennapp tror jag, det känns stumt i botten så jag mynner mot den plats där fästet är. Plötsligt börjar reven flytta sig i vattnet, pulsen öka i takt, jag förstår att det bör vara en skaplig fisk, den får löpa ut med linan jag törs inte ta den med våld.

Efter fem minuter har jag ännu inte sett vad det är för fisk, men stark är den. Gädda eller gös det är frågan? Nu är den under båten, ett kraftigt ryck och fisken går ut några meter, sen står den och tjurar nere vid botten igen. Jag vevar in försiktigt, fisken följer med.

Har den tröttnat kanske? Hoppas att draget inte släpper tänker jag, så får jag se den för första gången en stor gädda, som en liten krokodil ser den ut i det mörka vattnet, men ytterligare en gång går den in under båten. Nerverna är på helspänn, nästan så att händerna darrar. Försiktigt drar jag in igen, håven i beredskap, men nu är gäddan så trött så inhävningen blir helt odramatisk.

forts.

Den största gädda jag någonsin fått på kastspö, över åtta kilo. En sista kopp kaffe innan jag ger mig i kast med näten, även om kaffet bara är ljummet så smakar det bra så här ute på älven. Väl framme vid näten så går allt bra, att ta upp nät ensam är betydligt enklare än att lägga ut dem.

Nattens fångst blev som vanligt nu för tiden inte så bra, två gösar, en gädda och ett tiotal braxen.

Så sätter jag kursen hem mot kalvhaga. Vid den här tiden på året är den annars så välbesökta badstranden tom och öde när jag lägger till vid bryggan.

Ja nu är cirkeln sluten jag är vid sjöbodarna igen. Nu återstår det mindre trevliga jobbet med att reda ut näten och ta reda på fisken.